

În așteptarea luminii...

Intellanima

Plâng cerurile cu fața-n palme,
zările tremură,
își contrag limitele:
se-ntunecă!
În așteptarea luminii,
Doamne,
răsuflă greu iubirea.
Povara doboară umerii ei fragili.
În absența luminii,
tropăie viruși liberi pe străzi,
bat pasul cazon pe asfaltul mâncat de rugină.
Îngeri bolnavi scapă printre degete rugăciunile
care se preling în noroi.
Și tropăie, tropăie virușii liberi, cu pletele-n vânt,
călcând în picioare
prea slabele rugăciuni
încredințate ultimilor îngeri bolnavi.
Iar cerul, cu fața-n palme, plânge...